

OD. No. 1574

Ven

Naam

Naam Yerse Vert. in Nederland

Zie ook:

[illegible]

NAAM: Ierse Vert. in Nederland.

NAAM: Ierse Vert. in Nederland.

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 1574

NAAM: Ierse Vert. in Nederland.

1. Aangelegd in opdracht van C L. op 26.11.1949.
ACD 4b.

INHOUDSOPGAVE

DOSSIER Nr: OD 1574

NAAM: Ierse Vert.in Nederland.

Voig Nr	AFZENDER	Agenda Nr	INGELEGD	
			Datum	Par.

act Memoir D.J. Macken

O. D. „Ierse Vert. in Ned.“

30.3.57

lps

Doss. no.
Cat Elsevier

Datum 10-3-57

OP KAART

ACD/4C

DAT: 4-5-57

PAR: 4

600

Mrs. JOSEPHINE McNEILL

Charmante en bescheiden diplomate

„Uw koningin gaf mij moed en inspiratie“

Het is geen wonder, dat men in de jongste decennia een zekere achterdocht jegens diplomaten is gaan koesteren. Het ware wel een wonder, indien men die achterdocht niet binnen het uur zou afleggen tegenover Hare Excellentie Mrs. Josephine McNeill, gezante der Ierse Republiek in het Koninkrijk der Nederlanden. Een bescheiden zwarte Hillman met een CD-nummerbord en een bescheiden bordje „Légation d'Irlande“ wijzen de weg naar de bescheiden villa aan de Haagse Klatteveg, waar de gezante woont en werkt.

Op 3 Februari 1950 overhandigde zij in het paleis aan het Voorhout („such a lovely little palace“) haar geloofsbrief aan koningin Juliana. „Ik was blij en opgelucht, toen ik in Den Haag werd geaccrediteerd, omdat dit land door een vrouw wordt geregeerd. Bij het vooruitzicht van mijn verantwoordelijke taak beкроop mij een zekere mate van vrees en het gaf mij moed en inspiratie, wanneer ik zag hoe uw koningin haar veel zwaardere taak verrichtte. Hoewel ik Nederland voordien nooit had gezien, kende ik zijn schoonheid van vele schilderijen en foto's: de waardigheid en gezelligheid van stedenbouw en woning-inrichting, de pittoreske waterwegen en de musea. Ja, dit land is een land van musea, maar meer nog dan de grote collecties appellieren de streekmusea, zoals in Hoorn, en het Frans Halsmuseum, in Haarlem, aan mijn schoonheidsgevoel.“

Kinderschoenen ontwassen

Ierland, pas enkele jaren souverain, is een der jongste staten ter wereld. Staat de Ierse diplomatieke dienst nog in de kinderschoenen? „Een numeriek kleine natie als de mijne heeft geen wereldomvattend diplomatiek apparaat nodig, maar de kinderschoenen zijn wij toch wel ontwassen.

Ik denk wel eens, dat de Ieren een bijzondere aanleg voor het beroep van diplomaat hebben, want onder mijn collega's uit andere landen ontdek ik telkens weer

Mrs. McNEILL

....poëzie....

mensen, die Iers bloed in de aderen hebben.“ Even klemde de slanke vrouwenhand zich om het tafelblad: „Ieren zijn taai en veerkrachtig. We are everywhere, you can't get away from the Irish!“

„Bent u de enige Ierse diplomate?“

„De eerste en tot dusverre de enige. Maar dat laatste zal ik wel niet blijven, want de vrouwen, die nu nog als secretary op onze ambassades en legaties werken, hebben de kans eveneens gezante te worden. Op cultureel gebied valt er heel wat te doen“, vertelt Mrs. McNeill. „Sommige enkelingen bezitten een opmerkelijke kennis van de Ierse letterkunde, ik noem slechts uw vrouwelijke prof. Draak en uw dichter Roland Holst. Maar zij die de Ierse schrijvers kennen, vormen toch niet meer dan

een zeer kleine minderheid. Dat komt natuurlijk ook, doordat velen hunner in het Engels schrijven; de argeloze buitenlander verslijt hen dan voor Britten. Onze grote dichter wijlen W. B. Yeats maakte ook buiten Ierland naam, maar wie kent onze modernen, Gogarty, Higgins, James Stephens? Of onze romancières, zoals Elizabeth Bowen, Kate O'Brien, Mary Laven? Of onze toneelschrijvers Lennox Robinson, Paul Vincent Carroll, Walter Macken? John O'Casey's „Juno and the Peacock“ werd deze winter door Aaf Boubier onder de titel „Neem weg onze harten van steen“ opgevoerd. Hoeveel Nederlanders weten, dat Oscar Wilde in Ierland geboren en getogen is? Ook het feit, dat hij zijn geboorteland later de rug toekeerde, kan er niets aan veranderen, dat hij een landgenoot van Bernard Shaw was.“

Nederlandse kranten

„Mijn taak is de verruiming van de kennis der Ierse cultuur te bevorderen. Ik probeer dat door mij allereerst vertrouwd te maken met uw land en uw landgenoten. Ik bestudeer de maatschappelijke en geestelijke structuur. Ik verdiep mij in het Nederlandse standpunt in de binnen- en buitenlandse politiek. Ik lees elke dag Nederlandse kranten; dat gaat vrij aardig, al durf ik nog geen Nederlandse zin te zeggen. Daar zou ik, geloof ik, nauwelijks kans toe hebben, want ieder met wie ik hier kennis heb gemaakt, spreekt Engels.“

Even is mijn blik afgedwaald naar de wandversiering. Mijn gastvrouw staat op, schuift gordijnen open en dicht, knipt lampen aan en uit om de juiste lichtval te krijgen. „Wij hebben een interessante jonge schilderschool, ondanks enige Franse invloed toch Iers van karakter. Kijk maar eens naar dit boerenmeisje van Grace Henry, of naar deze Norah McGuinness, of naar deze aquarel van Eve Hone. Ik probeer langzamerhand een karakteristieke collectie op te bouwen.“

Ik grijp mijn kans: „Hebt u nog andere hobbies?“

„Ik speel wat piano en ga dolgraag naar klassieke concerten. Lezen doe ik graag, vooral poëzie, dat is de beste tegenhanger van de diplomatieke-rapportenstijl. En als ik dan nog tijd vind, loop ik antiquairwinkels af, op jacht naar koopjes.“

Als de gezante weer achter haar schrijftafel plaatsneemt, snijd ik mijn laatste chapter aan: „Uw taak ligt toch niet alleen op politiek en cultureel terrein?“

„Geenszins, de economische sector is niet minder belangrijk. Het gezantschap fungeert gaarne als trait d'union tussen het Nederlandse en het Ierse zakenleven. U zendt nog steeds meer naar ons dan wij naar u, al wordt het verschil wel kleiner. Ik heb een paar cijfers genoteerd. In 1949 importeerden wij voor f 33 miljoen Nederlandse goederen, terwijl Nederland voor f 14 miljoen Ierse goederen invoerde. Die cijfers waren in 1950 respectievelijk 30 en 20 miljoen gulden. De verhouding 23 : 10 is dus reeds 15 : 10 geworden. De Ierse export bestaat voornamelijk uit vee en wol, de Nederlandse uit superfosfaat, manufactured goods en bloembollen.“

„Schuilen hier naar uw mening nog uitbreidingsmogelijkheden?“

Meer contact mogelijk

„Ongetwijfeld. Onze legatie is altijd bereid voorlichting, rapporten, statistieken enz. te verstrekken. Wat evenzeer uitbreiding verdient is het wederzijds vreemdelingenverkeer. Tussen 10 miljoen Nederlanders en 3 miljoen Ieren is meer contact mogelijk en wenselijk dan tot dusverre het geval was. De Ierse Week, die deze maand hier te lande wordt gehouden, dient ter versteviging van alle reeds bestaande en ter schepping van nieuwe contacten. De Ieren zijn niet gereserveerd, maar openhartig en gastvrij. Op het Groene Eiland is iedere goede vriend van harte welkom!“

Als ik ten afscheid buig, geldt deze révérence niet alleen de excellentie „from old Irish farmer stock“, maar bovenal de vrouw die deze waardigheid bekleedt met de bescheiden gratie van de erudiet, welke in de luidruchtige wereld onzer dagen een verkwikking — en een bemoediging is.

M. G. EMEIS Jr

POST NO. 1
 NO. 1 *Parool*
 DATUM: *12-11-49*
 "62"

~~Delegatie van~~ (of dossier vormen)

17. " Ierse Verb. in Nederland:

015 1574.

17. 11. 49

C. J. J.

Eerste Ierse gezante in Den Haag benoemd

Gisteravond is officieel bekendge-
maakt, dat mevrouw Josephine Mac-
Neill benoemd is tot de eerste gezant
van Eire (de Ierse Republiek) in Den
Haag.

Bovendien is zij ook de eerste vrou-
welijke diplomaat, die door Ierland be-
noemd is. De benoeming moet nog be-
krachtigd worden door president Sean
O'Kelly. Mevr. MacNeill is 52 jaar oud
en de weduwe van James MacNeill, de
laatste gouverneur-generaal van Ier-
land. Zij is geboren in Fermoy, graaf-
schap Cork, studeerde aan de Ierse Uni-
versiteit en speelde een belangrijke rol
in de Ierse revolutionaire beweging.

Mevrouw MacNeill is een vooraan-
staande figuur in de society van Dublin
en vice-presidente van de Ierse vrou-
wenbeweging. Voor haar huwelijk was
zij lerares.

Ook Nederland zal nu in Dublin een
gezantschap vestigen. Men mag aanne-
men, dat jhr. J. W. M. Snouck Hurgron-
je onze eerste gezant in Ierland wordt.

17.